

[Knud Lind]

munder ud i en fælleserklæring, hvori ministre udtaler sig om Nordsøens tilstand og opstiller en række målsætninger, som skal forsøges opnået i fremtiden. Nordsøkonferencernes erklæring er ikke juridisk bindende. Man har betegnet dem som politisk bindende hensigts-erklæring.

Det er reelt det, som man kan stå ved fra embedsmændenes side, og der er jo faktisk en verden til forskel mellem det og så det, som man har hørt miljøministeren sige i dag for at takkes SF m.v.

Når jeg har advaret så stærkt mod, at Danmark for anden eller tredje gang går miljøengang, så er det ud fra de meget dårlige resultater, som Danmark opnåede ved miljøkonferencen i London i 1987, set i forhold til de politiske bindinger, som hr. Gade fik overtalt den tidligere regering og Folketinget til i forbindelse med vedtagelsen af urealistiske miljøpolitiske håndfæstninger i form af en motiveret dagsorden.

Det første punkt i den motiverede dagsorden lød:

»... at fastholde forbud mod dumpning fra den 31. december 1989, forslag om eliminering af udledning af radioaktive stoffer samt forbud mod opførelse af nye atomopbevaringsanlæg ...«

Det gik ikke igennem, det fik man ikke vedtaget.

Det næste hed:

»... med henvisning til Pariskonventionen – at udledningen af sortlistede stoffer elimineres inden 1995, samt at udledningen af grålistede stoffer mindskes med 50 pct. inden 1995...«

Det fik man heller ikke vedtaget.

»... at udledningen af næringssalte og iltforbrugende stoffer reduceres med mindst 50 pct. inden 1995...« fik man heller ikke vedtaget.

Og »... at Nordsøen erklæres for særligt område i henhold til Marpolkonventionen, og fastholde, at i det mindste Vadehavet omfattes...« fik man heller ikke vedtaget. Det nærmeste blev, at man ville søge at gøre det.

Derfor er det jo rigtigt, og jeg synes, det er meget forkasteligt, når hr. Gade påstår, at det bare er en embedsmandslapsus, der er kommet i redegørelsen fra Miljøstyrelsen, når man siger, at Danmark gik enegang, at Danmark var så aggressivt, så man reelt blev sat uden for indflydelse. Det er det, vi advarer imod i dag.

Vi vil gerne have et rent miljø, men vi ønsker ikke dette miljøhysteri, som SF gang på gang presser den til enhver tid siddende regering til. Det er det, vi advarer imod. Jeg må endnu en gang bede ministeren om at lytte lidt mere til embedsmændenes nøgterne tale – så kan det i øvrigt også være, at gennemtrækket i Miljøministeriet slutter.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil minde om, at der foregår en forhandling fra talerstolen. Jeg kan blive nødt til at nævne navne på medlemmer, der taler særlig højt. Det vil jeg ikke bryde mig om.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg synes, at hr. Knud Linds bemærkninger om gennemtræk i Miljøministeriet dels falder uden for dagsordenen, dels er på et niveau, som jeg ikke ønsker her at kommentere. Jeg ønsker derfor heller ikke at kommentere, om jeg lytter til embedsmændene eller ej. Det er en debatform, som jeg mener er helt uacceptabel.

Hr. Knud Lind remser op, at Danmark ikke har fået vedtaget de og de og de forslag; dertil vil jeg bare stille spørge, om det ikke giver lidt stof til eftertanke om Fremskridtspartiets forslag. Mig bekendt har Fremskridtspartiet fået vedtaget et eller to forslag i sit 18-årige virke her i Folketinget, så jeg synes, at tingene i den forstand kunne vende lidt indad.

Overskriften på denne debat kunne godt være, at det er gået op for os og for en række Nordsølande, at havet ikke sletter alle spor. Vi er faktisk i den situation, at vi nu kan konstatere, at det gamle udsagn ikke holder.

Jeg er i øvrigt meget enig med ordføreren for forespørgerne, hr. Gade, når han siger, at vi skal arbejde hen imod en ny type konventioner. Hidtil har vi kun prøvet at reducere problemerne, vi er aldrig nået så langt, at vi rent faktisk har taget fat på at løse dem. Det var også det, jeg prøvede at sige med min gennemgang – unægtelig i kortfattet form – af, hvordan jeg oplevede miljøpolitikens historie.

Jeg er også enig med hr. Gade i, at vi ikke kan rense os ud af problemerne. Og derfor – når vi taler om, hvad principiel eliminering af stoffer betyder – er jeg enig i, at i stedet for de forurenende stoffer, som vi ikke kan holde i lukkede kredsløb, bliver vi nødt til at forske i nye stoffer for at erstatte dem, og hvis ikke det kan lykkes,